

Advokat, civ.ek. Charlie Tvärenvigg
Advokat Daniela Zanetta
Advokat Mårten Edenroth
Advokat Dana Bazgir
Sekreterare Tina Widengren

Göta hovrätt

HÖGSTA DOMSTOLEN
R 22

INKOM: 2022-10-11
MÅLNR: B 6185-22
AKTBIL: 6

TILL HÖGSTA DOMSTOLEN

**ÖVERKLAGANDE, ANSÖKAN OM
PRÖVNINGSTILLSTÅND**

Klagande: häktade Ardalan Abdulla, 941210-2973, Ullavigatan 21A, Lgh
1201, 703 57 Örebro, f.n. häktet Berga (Helsingborg)

Ombud tillika offentlig försvarare:
advokat Charlie Tvärenvigg, Pipersgatan 3, 112 24 Stockholm,
tel: 08-791 94 00, fax: 08-791 94 03

Motpart 1: Åklagaren

Motpart 2: Målsäganden Patrik Lindblad

Målsägandebiträdet: advokat Ester Andersson Zandvoort

Saken: grovt sabotage mot blåljusverksamhet m.m.

Överklagad dom: Göta hovrätts dom meddelad den 12 september 2022 i mål
nr B 2754-22

Såsom ombud för Ardalan Abdulla får jag härmed överklaga hovrättens dom och
framställa följande

YRKANDEN

Ardalan Abdulla yrkar att Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd i målet och, med ändring av hovrättens dom,

- lämnar åtalet för grovt sabotage mot blåljusverksamhet utan bifall (åtalspunkten 1) och istället dömer honom i enlighet med hans erkännande för våldsamt upplopp samt
- lämnar skadeståndsyrkandet i anslutning till åtalspunkten 1 utan bifall och därtill
- fastställer påföljden till en lindrigare och i första hand icke frihetsberövande sådan.

GRUNDER

För prövningstillstånd

Ardalan har vidgått vad han gjort på plats och förklarat att han är beredd underkasta sig ansvar för våldsamt upplopp.

Lagstiftningen beträffande sabotage mot blåljusverksamhet är relativt ny och det är delvis oklart hur den ska komma att tolkas och hur avgränsningen skall ske i förhållande till vissa andra lagrum.

Lagstiftaren förefaller ha överlämnat gränsdragningsfrågorna till rättstillämpningen vilket medför att nu aktuella mål viktigt för framtida bedömningar.

Sabotage mot blåljusverksamhet eller våldsamt upplopp

Frågan är då om det Ardalan gjort sig skyldig till skall vara att betrakta som sabotage mot blåljusverksamhet eller våldsamt upplopp.

En annan viktig frågeställning är huruvida samtliga som varit på plats vid hela eller delar av händelseförloppet gjort sig skyldiga till sabotage mot blåljusverksamhet, eller om vissa kan ha gjort sig skyldiga till enbart våldsamt upplopp.

En grundläggande frågeställning borde, mot bakgrund av lagtextens utformning och legalitetsprincipen, ha sin utgångspunkt i vad syftet är med agerandet.

Agerandet ska ju enligt lagtexten beträffande sabotage mot blåljusverksamhet ha varit ägnat att allvarligt försvåra eller hindra *utryckningsverksamhet* eller *brottsbekämpande verksamhet*.

Dessa två begrepp - *utryckningsverksamhet* eller *brottsbekämpande verksamhet* - skall också tolkas enligt sin ordalydelse av medborgaren.

Så vad var då motivet till just denna folksamlings agerande i allmänhet och Ardalans agerande i synnerhet?

Av propositionen framgår förvisso att vad som skall ligga till grund för bedömning är vad som framstår som det väsentliga i händelseförloppet och vilket brott som framstår som det huvudsakliga.

Det väsentliga i nu aktuella händelse verkar inte vara att förhindra *brottbekämpande verksamhet* i strikt mening utan just att sätta sig upp mot myndigheten i sig, att visa sitt ogillande av beslutet att ge tillstånd till Pauludans tänkta koranbränning.

Ett våldsamt upplopp föreligger om en folksamling, med uppsåt att med förenat våld sätta sig upp mot myndighet eller annars framtvinga eller hindra viss åtgärd (ordningsstörande uppsåt), går till förenat våld mot person eller egendom, vilket är precis det som nu skett.

Det sätt underrätterna nu resonerat torde innebära att man i realiteten kan avskaffa den särskilda lagstiftningen för våldsamt upplopp, eftersom varje upplopp där folkmassan inte omedelbart lyder polisens anmaningar gör sig skyldiga till sabotage mot blåjusverksamhet, vilket inte kan anses ha varit syftet med lagen.

Det agerande som i nu aktuella fall är för handen förefaller vad avser det väsentliga i händelseförloppet närmast helt överensstämma med lagstiftningen för våldsamt upplopp, d.v.s. en folkmassas ordningsstörande uppsåt.

Gränsdragningsfrågan och tolkningen av ovan nämnda begrepp är sådana att det är av vikt till ledning för rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar överklagandet.

Om sabotage mot blåjusverksamhet, är allt agerande tillsammans och i samförstånd?

Hovrätten har kommit till slutsatsen att det är utrett att samtliga tilltalade tillsammans i samverkan med varandra och andra personer i folksamlingen angrep polisverksamheten vid tillfället och att var och en därför skall betraktas som gärningsman.

Underrätterna menar vidare bl.a. att detta innebär att det måste anses praktiskt taget uteslutet att de inte var medvetna om vad övriga deltagare i attacken bidrog med, vilket i sin tur innebär att de måste ha varit fullt medvetna om omfattningen av det gemensamma angreppet och de skador som det ledde till, d.v.s. att var och en av dem har haft uppsåt till hela gärningen.

Med andra ord, alla på plats haft uppsåt till allt som skett oavsett om man ens sett eller känt till allt som skedde.

Frågan är om det är korrekt att påstå att alla på platsen – oberoende om alla dessa varit närvarande under hela händelsen eller inte - skulle förstå allt som skulle komma att hända, att det skulle brännas polisbilar, skada hundar, kasta s.k. bangers och avtvinga polisen fordon etc.

Underrätterna förefaller också påstå att alla de som på olika sätt får anses ha deltagit inte kunnat undgå att få full insikt i vilket syfte som deltagare i folkmassan haft med sitt agerande, d.v.s att hindra polisens åtgärder, vilket påstås ha syftat till att säkerställa ett område där den allmänna sammankomsten skulle kunna genomföras.

Nu genomfördes ju ingen allmän sammankomst.

Det förefaller dessutom som tidigare anförts att det närmast förefaller ha rört sig om ett ordningsstörande syfte.

När underrätterna påstår att det är uppenbart att alla som valt att delta i denna våldsanvändning gentemot poliserna agerat tillsammans och i samförstånd med övriga deltagare i folkmassan och därmed får ta fullt straffrättsligt ansvar för det inträffade, vad har detta för konsekvenser?

Om agerandet då skett tillsammans och i samförstånd, har Ardalan – och alla andra på platsen – i enlighet med tingsrättens resonemang egentligen gjort sig skyldig till 71 fall av våld mot tjänsteman?

Skulle Ardalan kunna åtalas för våld och hot mot poliser han inte ens varit i närheten av eller känt till att de befunnit sig i parken?

Resonemanget får såklart oöverskådliga konsekvenser.

Eftersom var och en av de som medverkar till en brottslig gärning ska bedömas efter det uppsåt som ligger honom till last, blir det svårt att förstå att man ska anses ha haft uppsåt till ageranden man inte ens känt till förrän i efterhand, mot personer man inte ens känt till varit på platsen.

Det är alltså av vikt till ledning för rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar överklagandet även vad beträffar detta.

För det fall det inte skall betraktas som tillsammans och i samförstånd beträffande alltsammans – Är Ardalans agerande grovt eller av normalgraden?

Ardalan har gjort gällande att det han för egen del gjort under händelsen inte innefattat sådana kvalificerande omständigheter som medför att det brott han gjort skall betraktas som grovt.

Han menar att hans agerande inte har framkallat fara för flera människoliv eller egendom av särskild betydelse, påverkat samhällets funktionssätt, utövats på ett

skickligare sätt och med större resurser än annars eller varit särskilt förslaget vid tillvägagångssättet.

Han har förvisso sprungit fram och tillbaka och kastat sten mot poliser och dessutom träffat en polis på axeln med en sten.

När det gäller den helhetsbedömning som härvid skall göras är det också av vikt till ledning för rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar överklagandet vad beträffar en sådan bedömning.

Påföljdsfrågan bör prövas

Hovrätten har funnit att straffvärdet för det grova sabotaget mot blåljusverksamhet i nu aktuella fall motsvarar fem års fängelse.

Vid jämförelse med de fem års fängelse som ofta döms ut när någon skjutit någon i benen förefaller detta straffvärde vara i strängaste laget.

Om man därtill – vad avser Ardalans agerande – tittar på omständigheterna i det enskilda fallet finns det inget som tyder på att han haft någon ledande eller framträdande roll under händelsen. Han har förvisso träffat en polisman i axeln med en sten vilket inte lett till några allvarliga skador och särskilt dömts för detta.

Detta utgör ju vidare ett moment i sabotaget mot blåljusverksamhet varför man kan fundera på om han, så som det nu har dömts, dömts för den gärningen två gånger.

Det är därför även av vikt till ledning rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar överklagandet i denna del.

Dubbla skadestånd till polismannen m.m.

Det rör sig nu om ett brott mot staten och inte ett brott mot en enskild person. Något ytterligare skadestånd än det som utdömts för våldet mot tjänsteman borde inte ha utgått.

Såsom underrätterna nu resonerat torde detta få som konsekvens att samtliga polismän – eller i vart fall de 71 som skadades vid händelsen – skulle kunna kräva skadestånd från Ardalan. Detta är en orimlig konsekvens för vad avser ett brott mot staten.

I nu aktuella fall har vidare Ardalan ådömts att utge skadestånd till polismannen Lindberg för våldet mot tjänsteman. När nu hovrätten dömer ut ytterligare skadeståndsskyldighet för Ardalan – solidariskt med samma belopp som övriga tilltalade – utan att i någon mån tillgodoräkna Ardalan vad som redan dömts ut, innebär detta att polismannen får dubbel ersättning för samma skada.

Det är därför även av vikt till ledning rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar överklagandet i denna del.

För saken

Det åberopas samma grunder som vid underrätterna.

BEVISNING

Utöver hörandet av Ardalan Abdulla samt det filmklipp avseende Ardalan som åklagaren förebringat vid huvudförhandlingarna, åberopas för närvarande ingen annan bevisning.

Stockholm den 10 oktober 2022

Charlie Tvärenvigg